

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta Nr. 75 (5924)

Sestdien, 1989. gada 24. jūnija

Maksa 3 kap.

Milioniem novatoru šis ir
sevišķs gads. Pirms 70 gadiem,
1919. gada 30. jūnijā, V. I. Lenins
parakstīja pirmo dekrētu par iz-
gudrojumiem.

Paģājušajā gadā mūsu tautsaim-
niecībā izmantoti apmēram 32 tūk-
stoši izgudrojumu un 3,4 miljoni
racionalizācijas priekšlikumu. Šie
tehniskie jauninājumi palīdzēja val-
stij ietaupīt 1,4 miljonus tonnu mel-
ņonus, metālu veļmējumu, daudzus mil-
jonus kilovatstundu elektroenerģi-
jas, izbrīvēt no smagā roku darba
apmēram 200 tūkstošus cilvēku.

Daudzus novatorus satrauc dro-
šas tiesiskās sistēmas trūkums vi-
nu interešu aizstāvēšanā. Esošā li-
kumdošana par izgudrojumiem un
racionalizāciju ir bezcerīgi nove-
cojusi. Nesen visas tautas apsprie-
šanai tika nodots jaunā likuma
«Par izgudrotāju darbību Padomju
Sociālistisko Republiku Savienībā»
projekts. Izgudrotāji, patentziņi, zi-
nātnieki un speciālisti iesnieguši
vairāk nekā 10 tūkstošus priekšli-
kumu, papildinājumu, labojumu un
precizējumu.

TASS

Latvijas KP rajona komitejas ideoloģiskās komisijas paziņojums

Latvijas KP Preiļu rajona
komitejas ideoloģiskā komi-
sija, apspriedusi (apsprieša-
nas gaitā izskanēja dažādi
viedokļi) Latvijas Tautas
frontes Domes valdes 1989.
gada 31. maija aicinājumu,
kurā ierosināts izskatīt visās
Tautas frontes grupās un no-
daļās jautājumu par Latvi-
jas suverenitāti ārpus PSRS
valstiskuma, uzskata, ka Lat-
vijas Komunistiskās partijas
Centrālās Komitejas 1989.
gada 15. jūnija biroja lēmu-
mā («Ciņa», 1989. g. 18. 06.)
dots objektīvs šī aicinājuma
novērtējums.

Latvijas KP rajona komi-
tejas ideoloģiskā komisija se-
cina, ka minētā aicinājuma
saturs ir deklaratīvs un tā
autori nav ņēmuši vērā paš-
reizējo reālo situāciju mūsu
republikā un Padomju Sa-
vienībā.

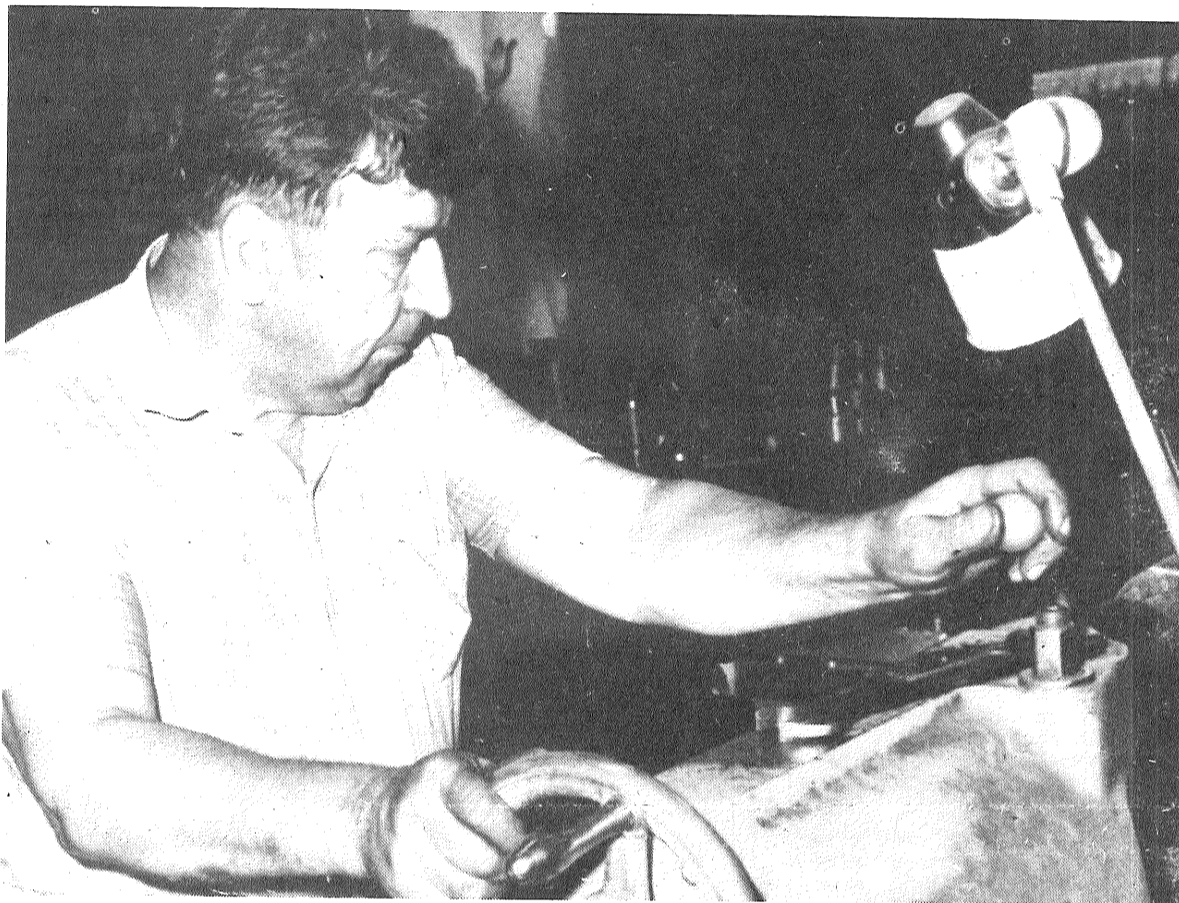
PSRS tautas deputāti —
rakstniece Marina Kostenec-
niece, PSRS Tautas frontes
Domes valdes locekle) un
Latvijas PSR Ministru Pado-
mes priekšsēdētāja vietnieks

A. Cepānis, tiekoties ar vēlē-
tājiem, arī atzina, ka minē-
tais Latvijas Tautas frontes
Domes valdes aicinājums ir
pārsteidzīgs.

Latvijas KP rajona komi-
tejas ideoloģiskā komisija
dara zināmu savu viedokli
visiem rajona iedzīvotājiem:
mēs iestājamies par Latvijas
PSR nostiprināšanu kā suve-
rēnu valsti PSRS sastāvā,
atjaunojot padomju federāli-
ma leņiniskos principus, ku-
ri paredz nāciju pašnoteik-
šanās tiesību respektēšanu.

Rajona partijas organizā-
cijām ideoloģiskā komisija
rekomendē pārdomāti iz-
skaidrot iedzīvotājiem un ap-
spriest Latvijas PSR Aug-
stākās Padomes Prezidija
priekšsēdētāja A. Gorbunova
un Latvijas PSR Ministru
Padomes priekšsēdētāja V.
E. Breša runas PSRS Tautas
deputātu kongresā un uzskat-
īt tās par konkrētu rīcības
programmu mūsu republikas
ekonomiskās, politiskās un
tiesiskās suverenitātes pa-
nākšanai.

Atzīmējot Izgudrotāju un racionalizatoru dienu



LIVĀNU stikla fabrikā ir daudz radošu
darba cilvēku. Viens no viņiem — me-
hāniskā ceha virpotājs Alberts Batņa. Viņš
izgatavo formas, vienlaicīgi cenšas uzlabot ap-
strādes tehnoloģiju, lai atvieglotu savu un citu
darbu.

Racionalizācijas jomā sācis darboties kopš
1983. gada. Sogad vien jau iesniegti 6 priekš-
likumi, pieci no tiem ieviesti. Ekonomiskais
efekts — vairāk nekā tūkstoš rubļu.

Iepriekšējo gadu vērtīgākā ideja — uzlabo-

jumi stikla trauku komplekta «Viola» formu iz-
gatavošanā. Tas ļāva ietaupīt 1829 rubļus.

A. Batņa pērn piedalījās Vissavienības iz-
gudrotāju un racionalizatoru septītajā kongresā.
apbalvots ar nozīmīti «Fabrikas labākais racio-
nalizators». Viņa ģimēne tikusi ievietota fab-
rikas Goda plāksnē.

ATTEĻĀ: Livānu stikla fabrikas virpotājs
— racionalizators A. Batņa.

J. SILICKA foto

★ Aktuāls temats

Kāda būs Latvijas ekonomiskā suverenitāte

PĒC ilgām un sarežģītām diskusijām,
no daudzām ierosinātiem variantiem un
spriedumiem beidzot tika izveidots Latvi-
jas ekonomiskās suverenitātes modelis.
Nesen republikas valdība izvirzīja visas
tautas apspriešanai «Latvijas PSR eko-
nomiskās patstāvības koncepcijas» pro-
jektu. Drīzumā šis projekts jāapstiprina
republikas Augstākajai Padomei, levdro-
jot gaidāmās piezīmes un precizējumus.
Ar 1990. gada janvāri šim dokumentam
jākļūst par republikas dzīves pamatu.

Republikas ekonomiskās suverenitātes
mērķis ir nodrošināt latviešu tautas sagla-
bāšanos un vispusīgu attīstību tās vēstu-
riskajā teritorijā, garantējot arī citu šeit
dzīvojošo tautu sociālo un kultūras pra-
sību apmierināšanu. Šādu bāzi, teikts
projektā, «var veidot tikai vispusīgu un
intensīvu sadarbību ar citām savienotajām
republikām (balstoties uz vissavienības
darba dalīšanu) un ar ārvalstīm.»

Latvijas patstāvības raksturs izteikts
tēzē «Republikas izdevumus sedz no tās
ienākumiem.» Saimnieciskās attiecības ar
PSRS centrālajiem orgāniem un citām
padomju republikām, kā arī ar ārvalstīm
paredzēts veidot un regulēt uz savstarpēji
izdevīgu līgumu pamata. Istenot saim-
niecisko darbību paredzēts «pārsvārā ar
ekonomiskās regulēšanas metodēm». Pēc
tādiem pašiem principiem uzņēmumi, or-
ganizācijas un iestādes attīsta sadarbību

ar attiecīgiem partneriem citās savieno-
tajās republikās. Nemot vērā savu ener-
ģētikas un izejvielu resursu deficītu,
Latvija plāno pietiekt attiecīgus pasūti-
jumus PSRS Ministru Padomei un norē-
ķināties par tiem ar savu uzņēmumu pro-
dukciju.

Saskaņā ar jauno Latvijas ekonomisko
sistēmu vienlaikus uz līdztiesīgiem pama-
tiem var pastāvēt visdažādākās īpašuma
formas: valsts īpašums, vietējo (pilsētu,
rajonu, ciemu un clematu) Tautas depu-
tātu padomju īpašums, kolektīvais (koo-
peratīvu, sabiedrisko organizāciju, kā arī
atsevišķu uzņēmumu un organizāciju ko-
lektīvu) īpašums un individuālais (perso-
niskais un privātais, tas attiecināms arī
uz zemniekiem) īpašums. Latvijas PSR
likuma noteiktajos ietvaros republikas te-
ritoriā var veidot PSRS un citu savieno-
to republiku īpašumu, ārvalstu īpašumu,
kā arī jauktu īpašumu.

Vienīgi Latvijas īpašumā ir tās teri-
torijā esošā zeme, tās zemes dzīles, gaisa
telpa virs republikas teritorijas, iekšējie
un teritoriālie ūdeņi, kontinentālais šelfs
un citas dabas bagātības. Citas republi-
kas un valstis var tās izmantot tikai pēc
licencēm.

Dokumentā atzīts, ka Latvijas valsts
īpašuma patstāvības koncepcija pagaidām
ir pretrunā ar PSRS Konstitūciju, taču
projektā teikts, ka «PSRS ietvaros ek-

sistē tikai apvienojušos suverēnu padomju
sociālistisko valstu īpašumi, kuru summa
nebūt nesastāda PSRS valsts īpašumu.»

Dažādus īpašuma un darbības veidus
paredzēts aplikt ar nodokli saskaņā ar
Latvijas PSR likumiem, ko pieņems pēc
visas tautas apspriešanas. Valsts nodokļu
likmes ir vienādas visu īpašuma veidu
uzņēmumiem. Vietējam Tautas deputātu
padomēm ir tiesības noteikt dažādus vie-
tējos nodokļus. Latvijas PSR budžetu
sistēma aptver republikas budžetu un
patstāvīgus vietējo padomju budžetus.
Atzīta nepieciešamība nodibināt valūtas
izsoli.

Projektā aplūkoti vairāki naudas apgro-
zības varianti republikā pēc tās pārēša-
nas uz ekonomiskās patstāvības principu.
Viens no tiem ir darba algas dalēja iz-
maksāšana čeku rubļos, kas būs apgro-
zībā tikai Latvijā. Ja pēc 1993. gada
PSRS rublis neklūs konvertējams, tad
projektā nav izslēgta pāreja uz pastāvīgu
republikānisku naudas vienību — latu
vai latvītai, igauņītai un lietuvai kopī-
gu Baltijas rubli. Latvija organizē savu
našu pakalpojumu apmaksas zīmju iz-
laidi.

Liela daļa koncepcijas atspoguļo pie-
ejas iedzīvotāju sociālo problēmu risinā-
šanai. Republikas valdība atstāj sev vie-
nīgi tiesības noteikt minimālo darba algu,
kam jānodrošina pietiekams iztikas līme-
nis, minimālo atvairinājumu ilgumu un
maksimālu darba laika ilgumu. Pārējie
darba un samaksas jautājumi tiek uzticēti
pašiem uzņēmumiem, kuriem tie jārisina
vienojoties ar arodbiedrību. Izašī atzī-
māts, ka «sakarā ar dzīves dārdzības in-
deksa izmaiņām tiek koriģētas sociālās
nodrošināšanas un apdrošināšanas izmak-
sas, minimālais algu līmenis, stipendijas
utt.». Dzīvokļu, kā arī sociālo un kultū-
ras objektu plānošana un finansēšana tiek
nodota vienīgi vietējo padomju ziņā.
(Nobeigums 3. lpp.)

Livānu pilsētas deputātu sesijai

NO PREIĻU RAJONA KARA UN
DARBA VETERĀNU PADOMES
PREZIDIJA

No rajona preses kļuva zināms, ka pil-
sētas Tautas deputātu padomes sesijā iz-
skatīts jautājums par ielu pārdēvēšanu
Livānos. Varētu likties, ka te nekā no-
sodāma nav. Patešām, pilsētā ir ne ma-
zums ielu ar nepievilcīgiem nosauku-
miem. Taču mūs uztrauc tas, ka runa ir
par to ielu pārdēvēšanu, kurām dots Pa-
domju Armijas un Komjaunatnes ielu
nosaukums. Un tas tiek darīts it kā tā-
pēc, lai ielām atgrieztu to vēsturiskos
nosaukumus, lai gan par vēsturiskiem
tos nekādi nevar uzskatīt. Kāda vēsturis-
ka nozīme ir nosaukumam «Dzirnavu ie-
la»? Nekādas! Vienkārši dažī nav apmie-
rināti, ka iela nosaukta Padomju Armijas
vārdā.

Kara un darba veterānu rajona kon-
ferences lēmumā bija ierakstīts: nosaukt
vienu ielu Preiļos par godu Uzvarai. Par
Livāniem runas nebija, jo pilsētā jau ir
9. Maija iela. Vai tas ir ētiski: veterānu
konference pieņem lēmumu par ielas no-
saukšanu Uzvaras vārdā Preiļos, bet Li-
vānu pilsētas padomes sesijā pieņemas
lēmumu par šāda nosaukuma likvidēšanu
Livānos?

Kara un darba veterānu padomes pre-
zidijs kategoriski iebilst pret to ielu pār-
dēvēšanu, kurām Livānos dots padomju
tautas dzīvības un Padomju Armi-
jas nosaukums.

A. SISOVS,
priekšsēdētājs

D. LIVDĀNS,
sekretārs

Uz Baltijas meridiāna

IGAUNIJAS PSR. Tallinnā uz projektēšanas un konstruēšanas biroja bāzes, kas pieder republikas vieglās rūpniecības pārvaldes sistēmai «Mainor», izveidots mācību centrs ārzemju un padomju speciālistiem, kuri apgūst darbu ar ārzemēs ražotajām elektroniskajiem mašīnām. Tas pēc būtības ir jauns kopējs padomju un somu uzņēmums, kas nosaukts «Mainor - Parvi».

Šāda centra izveidošana ir izdevīga abām pusēm. Mācības tajā dod iespēju igauņu uzņēmumu un organizāciju speciālistiem apgūt augsti kvalificētas zināšanas. Somu firma, savukārt, gūst iespēju paplašināt savus lietišķos sakarus.

Mācību centrs «Mainor - Parvi» savu darbu iesāka šī gada martā. Divi mācību kursi ir aizvadīti pēc vienas Rietumvācijas firmas pasūtījuma, kas piegādā uz mūsu valsti medicīnas diagnostisko aparāturu. Vācijas Federatīvās Republikas pārstāvis deva augstu novērtējumu speciālistu apmācību kvalitātei. Sagatavošanu ir izgājuši jau vairāki Igaunijas uzņēmumu speciālisti.

ATELA: centra pārstāvis Mihels Orvets sarunājas par diagnostiskās aparatūras pielietošanu ar ārsti no Almaatas Bajānu Seidualijevu.



LIETUVAS PSR. Klaipēdas kuģu būvniecības rūpnīcā «Baltija» kolektīvs pirmais valstī apguva kuģu montāžas tehnoloģiju no diviem pusķorpusem. Šī metode ļauj ekonomēt ražošanas laukumus, labāk pielietot darba ierīces.

Tagad «Baltijā» pēc jaunas metodes montē «Morjanas» tipa zvejas kuģi, kas domāts Klaipēdas zvejniem.

ATELA: montāžas laukumā jaunā zvejas kuģa pusķorpuss.

TASS fotohronika



Skatē — veiksmīgi

Drīz uz republikas skolēnu Dziesmu un deju svētkiem dosies rajona skolēnu kori. Atlasi veica žūrijas komisija, kuru vadīja Latvijas PSR Nopelniem bagātais mākslas darbinieks, Dziesmu svētku virsdiriģents Jānis Erenštreits. Žūrijas sastāvā vēl bija Jānis Brants — Latvijas PSR Nopelniem bagātais kultūras darbinieks, svētku virsdiriģents, Tautas izglītības ministrijas pārstāvis, svētku virsdiriģents Jānis Sprancmanis, J. Vītola Latvijas valsts konservatorijas pedagogs, svētku virsdiriģents Arvīds Platpers, republikas skolotāju kvalifikācijas celšanas institūta Mūzikas kabineta vadītāja Ārija Brūniņa.

Dziesmu svētku programmu bija sagatavojuši un skatē piedalījās desmit kori: četri 5.—8. klašu kori, divi 5.—10. klašu kori, divi zēnu kori un divi jauktie kori.

Ipašu žūrijas atzinību izpelņājis Oskara Tillera vadītais Aglonas internātskolas 5.—8. klašu koris. Daudz strādājis pie balsu saliedēšanas, kopskanas izveides, ir loģiska mūzikas un dziesmu satura izpratne.

Preiļu 2. vidusskolas 5.—10. klašu koris diriģentes Olgas Maračkovskas vadībā prata skaisti nodziedāt dziesmu «Nevis slinkojot un pūstot», atklāt tās himniskumu, teksta saturu, arī latviešu tautasdziesmu «Cekulaina zīle dziedā». Ipaši patika krievu tautas dziesma «Kak na duše», kur daudz piestrādāts pie

saskaņas, altu patstāvīga izpildījuma.

Jau braucot uz Līvāniem, žūrijas komisija zināja, ka Līvānu pilsētas skolu korim būs labs sniegums. Jo abās skolās izveidojušās kora tradīcijas, strādā skolotāji entuziasti. Skolotājas Katrīna Podopriģorova un Ilona Balaško daudz spēka un enerģijas velta zēnu iesaistīšanai kora dziedāšanā. (Kā dziesmā pārvēršas šī draiskā, nepaklausīgā tautā) Rezultātā — visi kolektīvi saņēma augstu vērtējumu.

Uz republikas skatēm izvirzīti sekojoši kori:

5.—8. klašu grupā — Aglonas internātskolas koris (diriģents Oskars Tillers),

5.—10. klašu grupā — Līvānu 2. vidusskolas koris (diriģente Katrīna Podopriģorova),

— Preiļu 2. vidusskolas koris (diriģente Olga Maračkovska), zēnu kora grupā — Līvānu 1. vidusskolas koris (diriģente Ilona Balaško),

— Līvānu 2. vidusskolas koris (diriģente Katrīna Podopriģorova), jauktu kora grupā — Līvānu 1. vidusskolas koris (diriģente Maija Aizpuriete).

Novēlam viņiem spēku un enerģiju, pacietību, izturību, labu disciplīnu mēģinājumos. Gūt gandarījumu pēc paveiktā darba. Lai mūsu rajona 360 dziedātāju balsis varētu droši leklauties vairāk kā 12 tūkstošu balsīgajā skolu jaunatnes kopkorī Rīgā.

M. VOLKOVA

Savs cilvēks

Šie vārdi pilnība attiecināmi uz Jāni Liepu, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcā galveno inženieri. Strādnieks, students, inženieris, ceha priekšnieks, galvenais inženieris — tādu attīstības ceļu viņš nogājis apmēram 25 gados.

— Pašu audzināts, skolots un pa amata kāpnēm virzīts, — tagad par Jāni Liepu saka uzņēmuma direktors Atis Sedvalds.

Jā, Jānis Liepa darba gaitas biokīmiskajā rūpnīcā sāka kā strādnieks. Uzņēmuma vadība centīgo, akurāto un zinātkāro puisi drīz ievēroja un kā stipendiatu nosūtīja mācīties uz Rīgas Politehnisko institūtu. Pēc augstskolas beigšanas Jānis Liepa atgriezās rūpnīcā, kopš 1975. gada ir galvenais inženieris.

Gadi let, pieredze krājas. Tagad Jānis Liepa ir augsti kvalificēts speciālists, uzņēmuma celnis un godāts. Viņš pēc dabas ir ļoti vienkāršs (amats nav letekmējis raksturu), vienmēr delikāts, visās situācijās savaldīgs, allaž rēķinās ar darba biedru domām, bet, ja vajag, pastāv «uz sava», ja ir pārliecināts par savu taisnību un pieņemamo lēmumu nepieciešamību. Tāds viņš ir — arī principiāls. Bet dziļi cilvēcisks.

Jāņa Liepas ražošanas vadītāja un organizatora labās īpašības, sabiedriskā darba rosinātāja spējas līvānieši nav nepamanījuši — viņš vairākkārt ievēlēts par pilsētas padomes deputātu, ir izpildkomitejas loceklis. Tas nav goda nosaukums (kā tas bieži vien bija agrāk), Jānis Liepa daudz dara pilsētas ekonomiskajā un sociālajā attīstībā.

Par lielu ieguldījumu ražošanas attīstībā Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā ilggadējais galvenais inženieris Jānis Liepa apbalvots ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezīdija Goda rakstu, saņēmis citas atzinības.

Jānis Liepa nāk no laukiem, no Jersikas, kur viņa tēvs Bronislavs strādāja uz dzelzceļa. Mīlestība pret zemi nav zudusi, kaut pašreizējais darbs ir tīri oīlsētniecisks. Brīvo laiku Jānis Liepa ar savu ģimeni pavada «fazendā», raknājoties pa zemi. Tā ir viņa aizrašanās. Viņš ir un paliek zemes dēls.

Priecīgu Jāņu dienu, Jāni Liepa!

J. AIZKALNS

Par garāžu celtniecības kooperatīvu

Saskaņā ar Latvijas PSR Ministru Padomes 1987. gada 23. novembrī pieņemto 373. lēmumu Līvānu pilsētas izpildkomitejai no kolhoza «Rīts» (tagad — «Jersika») tika iedalīta zeme 3,6 hektāru kopplatībā autodroma būvniecībai Līvānu 2. vidusskolai. 1988. gadā Līvānu 2. vidusskola no autodroma būvniecības atcelcās (1988. g. 18. 06. vestule).

Saskaņā ar pilsētas ģenerālās attīstības plānu uz minētā zemes gabala paredzēts izveidot garāžu celtniecības un ekspluatācijas kooperatīvu. Pašreiz pilsētas izpildkomitejā rindā kooperatīvo garāžu celtniecībai ir uzņemti 215 pilsētas iedzīvotāji.

Minētais jautājums saskaņots

ar rajona galveno arhitektu, lai būvētu divstāvu garāžas ar 170 vietām pēc institūta «Komunālprojekts» izstrādātā projekta.

Garāžu izvietojuma plāna izstrādē ievēroti gan sanitārie, gan ugunsdrošības noteikumi. Neērtības radīsies tikai Grīvas un pārējo ielu iedzīvotājiem, kuri šīnī zemes gabalinā bija izveidojuši atkritumu izgāztuvi. Ar LEMBK darbinieku palīdzību šī atkritumu izgāztuve tika novākta, bet nedaudz tālāk kolhoza «Jersika» teritorijā meža stūrī sadzītā atkritumu kaudze turpina pallelināties.

L. GUSARS,
tehnikais uzraugs
I. SVIRSKIS,
pilsētas arhitekts

Rajona Tautas deputātu padomes sesijai gatavojoties

Ekoloģiskās situācijas uzlabošanai

Par pasākumiem ekoloģiskās situācijas uzlabošanai ciema teritorijā — tādu jautājumu savā kārtējā sesijā apsprieda Aglonas ciema padomes deputāti. Ziņojumu sniedza izpildkomitejas priekšsēdētājs deputāts A. BEĶIS.

NO ZIŅOJUMA

Izveidojies tā, ka daudzi svarīgi padomju saimniecības «Aglonas» ražošanas objekti atrodas ciemata centrā: mehāniskās darbnīcas, naftas produktu nolikta, graudu kalte, slaucamo govju novietne, zāles milu agra, gāts, kokapstrādes cehs. Šie objekti perspektīvā būtu pārvietojami ārpus ciema centra robežām. Tas pats jāsaprot arī par Preiļu 24. CRBP, Daugavpils PMK un Austrumu elektrotīklu ražošanas bāzēm. Tāda ražošanas koncentrācija nelieļā, bieži apdzīvotā vietā rada daudz neērtību tās iedzīvotājiem, piesārņo apkārtni, gaisu, augsnī, ūdeni, neveicina kultūrvēsturisko vidi.

Pirms 20 gadiem līdz ar «Selektro» bāzes celtniecību tika iznīcināts bijušā Aglonas baznīcas klostera parks. Līdzīgi katrs nākamais uzceltais objekts iznīcinājis kādu dabas stūrīti, ierasto ainavu. Protams, bez celtniecības Aglonā iztikt nevar, bet tai jābūt saprātīgai, perspektīvi orientētai.

Viens no sāpīgākajiem jautājumiem ciema ekoloģijā ir notekūdeņu attīrīšana. No visiem objektiem tikai sovhozs, internātskola un mehānizācijas skola nodrošināti ar normālam attīrīšanas ierīcēm. Aprīlī ciema izpildkomiteja veica attīrīšanas iekārtu pārbaudi, attīrīto notekūdeņu analīzi. Tā parādīja, ka attīrīšanas iekārtas neapmierinoši tiek ekspluatētas Daugavpils PMK iecirknī, it sevišķi slikti — vidusskolā. Neattīrītie ūdeņi tiek ievadīti Ciriša ezerā. Kultūras nams, sadzīves pakalpojumu paviljons, pirts, poliklīnika, slimnīca, Preiļu 24. CRBP iecirknī tiek ekspluatēti vispār bez attīrīšanas iekārtām.

Reālākais variants ir panākt, lai līdz ar veco lauzu pansijonāto celtniecības pabeigšanu Aglonā tiktu uzbūvētas un nodotas ekspluatācijā jaunas ciema attīrīšanas iekārtas, kurām varētu pievienot visus objektus.

Sešdesmitajos gados vadījās pēc klūdaina uzskata, ka pilkopības fermas iabūvē tiešā ūdens tuvumā. Taif laikā Rušonas ezera krastā tapa liels pīļu komplekss. Jau ar pirmajiem darba gadiem šī ūdenskrātuve sāka strauji piesārņoties, bet kad Bērzgales ezera krastā tika uzceltas trīs pīļu novietnes, ūdens drīz vien palika tik netīrs, ka ezera ūdens nebija iesūcējams nedēties. Tagad Kapiņu pīļu ferma ir jau likvidēta, ezers pamazām dabiskā celā atīrās, taču krastā palicis daudz visdāzādāko grūžu. Tie sovhozam jānovāc. Uzbūvētās attīrīšanas iekārtas

pie pīļu novietnēm praktiski nedarbojas. Te vajadzētu gan projektētāji, gan celtnieki, gan paši ekspluatētāji. No novietnēm uz ezeru visu laiku nepārtraukti plūst smirdoša zampa. Novadgrāvis ātri aizaug, un ar smirdīgajiem notekūdeņiem tiek pārpurvota apkārtnē. Tālāka pīļu fermas paplašināšana būtu jāpārtrauc līdz laikam, kamēr netiks izstrādāta droša, ekspluatācijai pieņemama ražošanas notekūdeņu attīrīšanas vai utilizācijas tehnoloģija.

Nepārdomāts ir bijis arī dažu sovhoza lopkopības objektu izvietojums. Tas sakāms par Rutuļi jaunlopu un Seklu altu novietnēm. Abas atrodas lielu ūdenstilpņu tuvumā.

Ciema teritorijā ir septiņas organizācijas, kuras izmanto savas naftas produktu noliktavas, taču neviena no tām nepastāv, pastāvīgajam prasībām, jo ierīkoti aizsargvalni. No sovhoza, Preiļu 24. CRBP un Daugavpils PMK naftas produktu iespējama naftas produktu ietilpde ezerā.

Mūsu kopējais uzdevums ir centies saglabāt kultūrvēsturisko vidi. Aglonā tā ir sevišķi bagāta. Te atrodas Romas katoli Aglonas bazilika, tās blīvais klostēris ar saimniecības ēkām. Madelānu, Gūtiņu un Gorodoka pilskalni, Kamencas un Ruskulu kulta akmeņi. Liela kultūrvēsturiska nozīme ir arī internātskolas un mehānizācijas skolas mācību ēkām. Atzīstama abu skolu administrāciju cēšanās savlaicīgi veikt ēku remontu un restaurāciju. Bet ir objekti, kuri atrodas kritiskā stāvoklī. Vispirms — Kamencas dzirnavas. To saimnieks ir rajona sadzīves pakalpojumu kombināts, bet pēc notikušā ugunsgrēka dzirnavas netiek atjaunotas, ir pakļautas iznīcībai. Pamazām sāk brukt arī bijušā klostera saimniecības ēkas.

Aglonas ciema centrs izveidojies ar ļoti šauru centrālo ielu. Pa to ved intensīvs republikas nozīmes autoceļš. Tiek apdraudēta ne tikai gājēju drošība, trokšņi un dūmgāzes rada daudz neērtību sejienes iedzīvotājiem. Jo autoceļam apkārt nav zaļās zonas, kas to nošķirtu no apdzīvotajām mājām. Jācenšas panākt ciema centra abpusējamā ceļa izbūvi.

Ciema izpildkomiteja izsludinājusi konkursu «Dallākā sēta». Tā mērķis — aktivizēt iedzīvotājus teritorijas uzkopšanai, ve-

(Turpinājums 3. lpp.)

Kāda būs Latvijas ekonomiskā suverenitāte

(Sākums 1. lpp.)

Reģionālajā politikā izvirzīts uzdevums nodrošināt lauku apdzīvotības saglabāšanu maksimāli plašā teritorijā, mazo pilsētu, kā arī pilsētu un lauku ciematu un ciemu attīstību līdztekus rajonu centriem, mehāniskā ledzīvotāju skaita pieauguma ierobežošanu lielākajās pilsētās, kompleksu republikas vājāk attīstīto reģionu attīstību, kā arī pamatlīdzīvotāju īpatsvara stabilizāciju visā republikā un ledzīvotāju skaita pieaugumu vairākās pilsētās Lat-

vijas dienvidaustrumu daļā.

Migrācijas procesu regulēšanai atzīts par lietderīgu nodrošināt personiski diferencētu cilvēku iesaistīšanu no citiem mūsu zemes reģioniem, ņemot vērā viņu darba kvalifikāciju, ģimenes stāvokli un adaptācijai Latvijā nepieciešamos priekšnoteikumus. Kā galvenie pasākumi tiek nosaukti republikas pilsonības noteikšana un no tā izrietošā Latvijas PSR pilsoņu konstitucionālo tiesību un pienākumu realizācija.

Konkurences attīstības veicināšanai

republikā paredzēts pieņemt speciālu premonopolu likumu. Saskaņā ar to uzņēmumi un organizācijas nav tieši pakļauti Latvijas PSR ministriem, ministrijas nenodarbojas ar saimniecisko organizāciju operatīvo vadīšanu. Kolektīvo uzņēmumu statusu ieguvušas uzņēmumi veidos savas ražošanas programmas patstāvīgi, balstoties uz pašu plāniem un ekonomiskajām prognozēm. Valsts uzņēmumiem saglabājas valsts plānošana, taču tiem izvirzītajiem uzdevumiem nebūs detalizēta direktīva rakstura. Uzņēmumi varēs saņemt valsts pasūtījumus ar konkursa un savstarpējas konkurences noteikumiem. Pasludināta atteikšanās no uzņēmumu uzturēšanas ar dotāciju palīdzību. Arēja ekonomiskajā darbībā uzņēmumiem piešķirta pilnīga rīcības brīvība.

Teritoriālās pārvaldes sistēmā republikas reģioniem garantēta attīstība vietējo ledzīvotāju interesēs un pēc viņu iniciatīvas. Vietējās padomes kompetences

ietvaros pieņemtie lēmumi uzņēmumiem, iestādēm, organizācijām, amatpersonām un pilsoņiem ir obligāti. Vietējām padomēm ir tiesības apturēt augstāko vadības orgānu un resoru lēmumu izpildi savā teritorijā gadījumā, ja šie lēmumi nonāk pretrunā ar vietējo Tautas deputātu padomju kompetenci. Strīda jautājumi tiek risināti tiesas kārtībā.

«Latvijas PSR ekonomiskās patstāvības koncepcija», teikts projektā, «tiek virzīta uz republikas sociālās un ekonomiskās attīstības stabilitāti, uz mērķi garantēti apmierināt ledzīvotāju vajadzības pēc pārtikas, patēriņa precēm un pakalpojumiem, dzīvokļiem, medicīniskās palīdzības un izglītības, uzlabot ekoloģisko situāciju un radīt labākus apstākļus nacionālās kultūras attīstībai.»

I. KOVALENKO,
LATINFORM ekonomiskais komentētājs

Top akciju sabiedrība „Elektro“

Būvība slēpjas pašā nosaukumā. Jebkuras rūpes par mājas, fermas un zemnieku saimniecības uzturēšanu sākas ar enerģijas resursiem. Pārtraukumi enerģoapgādē, kas dažbrīd gadās laukos, nekādi neietekmēs mašīnu darbu, ja saimniekam būs vēja dzinējs. Topošās sabiedrības uzdevums ir noorganizēt šādu iekārtu ražošanu mūsu republikā.

Iniciatori, par kuriem kļuvis kooperatīvās firmas «Kultūra» darbinieki, praktiski liek lietā to cilvēku pieredzi, kas ar to nodarbojušies agrāk. Pirmās iekārtas izlaidīs jau šogad. Tās maksās 5 tūkstošus rubļu par četru kilovatu un divreiz dārgāk par 16 kilovatu iekārtu. Starp citu, tas atbilst vispārpieņemtajām normām (starptautiskā cena par kilovatu ir tūkstoš dolāru).

Atbilstoši cenām noteikta arī akciju vērtība — 5, 10 un 25 tūkstoši dolāru. Sabiedrības mērķis taču ir ne tikai savākt līdzekļus, bet arī radīt organizāciju, kuras biedri būtu tieši ieinteresēti produkcijas izlaidē. Sabiedrības akciju īpašnieks saņems attiecīgas dividendes proporcionāli iemaksai un, protams, ir mām kārtām — pašu iekārtu.

Sabiedrības «Elektro» dibināšanas sapulce notiks 28. jūnijā pulksten 17.30 Rīgā, Sarkanarmijas ielā 24 a, 7. vidusskolā. Tiek aicināti visi, kas vēlas kļūt par jaunās sabiedrības biedriem.

LATINFORM



Jubilejas rindas

RAŽOSANAS apvienības «Daiļrade» Livānu iecirknis nesēn nozīmīgā dzīves jubilejā sveica cimdū adītāju Vilmu Vilcāni (attēlā). Jubilārei tika veltīts daudz atzinīgu vārdu, pasniegtas piemiņas veltes, ražošanas apvienības Goda raksts.

Livānos Vilmu Vilcāni pazīst daudzi — gan kā lielisku saimnieci, gan arī kā dziedātāju, jo viņa atrod laiku piedalīties Livānu iecirkņa etnogrāfiskajā ansambli «Silava».

Viņas darbs arī iepriekšējos gados atzinīgi novērtēts ar pateicībām un Goda rakstiem.

J. SALNAVIESA foto

Skolēnu darba vasara

Palīgā Jasmuižai

Divas nedēļas — no mēneša sākuma līdz 18. datumam — Jasmuižā strādāja divdesmit seši jaunieši un darbiņi palīgi un viņu skolotāji — Irēna un Juris Liepiņi. Visi — no Rīgas 49. vidusskolas, no klases ar pastiprinātu ķīmijas un bioloģijas apmācību.

Sie 9. (nu jau — 11.) klases audzēkņi vienprātīgi nolēmuši izveidot ekoloģisko grupu. Mācību gadu laikā ir jau talkots Rīgā. Uzojoties vasarai, gribējuši pastrādāt nopietnāk, redzēt sava darba rezultātus arī tālāk no galvaspilsētas, tādēļ saistījušies ar LVU Ekoloģisko centru. Tā nokļuvisi Latgalē, Preiļu rajonā, Raiņa muzejā Jasmuižā.

Rīgas palīgu darbu vērtēlot, muzeja vadītāja Baiba Dūcmane teica: «Ko viņi te izdarījuši, vairs Jasmuižu ne pazīt...» Patešām, strādāts pamatīgi. Piekalnē tiek raksts, zāģēts, plauts un dedzināts. Rezultātā vēl nesēn nepārejamie, gadu gaitā aizaugušie un piedrazotie briķiņi ap muzeja ēku kļuvisi tīri un caurredzami.

Uzzinu, ka darbu talcinēki

sāk agri no rīta un, muguras neatliekuši, strādā sešas stundas, ka viņiem neko nevajag ierādīt un mācīt — visu paši dara un prot. Bet zēni un meitenes smel vien un stāsta, kā plaut, ar cirvi, kapli un lāpstu pa īstam strādāt iemācījušies.

Prieks skatīties uz šiem Rīgas jauniešiem, kas par tik pašsaprotamu uzskata to, ko viņi dara. Jo ir taču — ekoloģiskā grupa, un palīdz tur, kur viņu palīdzība nepieciešama.

Lepni par savu veikumu, skolēni cienā mani ar skaidru un aukstu avota ūdeni. Avots turpat upītes krastā visu laiku vien bijis, taču — aizaudzis, aizbiris un acīm noslēpts. Tagad tas atvērts, iekārtots, un blakus tam — krūzīte.

Caklie Rīgas palīgi nu ir prājam. Tikpat klusi, kā ieradusies, viņi aizbrauca. Pirmajā darba dienā tāpēc bija radušās nesaņēšanās gan gultas palāgu, gan dieniško pusdienu dēļ. Jo, raugi, par savu ierašanos viņi nebija bridinājuši rajona vadību, komjaunatnes komiteju, tāpēc

nebija iekļauti ne kolhoza, ne sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības aprūpējamo sarakstā. Taču pie pusdienām viņi tomēr tika un dzīvojam Aizkalnes skolas telpās. Strādāja, sportoja un atpūtās.

Ik pa bridim muzejā iegriežas talcinēki no rajona skolām, organizācijām. Bet, vai nemot vērā to, cik daudz vērtīga skolēnu grupa var paveikt tā — no dienas dienā regulāri strādājot, mūsu rajonā nevajadzētu padomāt par atsevišķas LOTOS vai dienas vienības izveidošanu tieši muzeja teritorijas labiekārtošanai? Jau nākošasar. Jo krūmi un zāle ataug, būs uzcelta estrāde, paplašināsies muzeja teritorija. Darba pietiks, un mūsu Raiņa muzejam palīgi noteikti būs vajadzīgi.

Visi šie darbi labāk ātrāk un kārtīgāk tiktu veikti, ja uz vietas kaut mēnesi pastrādātu un par savu darbu atbildētu viena vienība. Tā, lai no dienas uz dienu nebūtu iegaids un īsāuc ļauni palīgi. Entuziasti un strādārgribētāji varētu tikai nākt talkā galvenajiem tās vasaras muzeja «saimniekiem». Bet kā jūs domājat?

S. JOKSTE

Ekoloģiskās situācijas uzlabošanai

(Sākums 2. lpp.)

cināt tās labiekārtošanu. Aglona ir īsākopi, tai jābūt skaistai.

Ciriša ezers ar tā apkārtni ainavu, ietverot arī Ruskulu ezeru, apstiprināts kā kompleksais dabas liegums. Ciriša ezera salas iekļautas botāniskā lieguma sarakstā. Galvenais zemes lietotājs ap ezeru ir sovhozs, līdz ar to tas atbild par lieguma stāvokli. Pārējie zemes lietotāji ir rajona sadzīves pakalpojumu kombināts, Preiļu SCO, internātskola. Kompleksā dabas lieguma teritorijā aizliegta saimnieciska un citāda darbība, kas var izjaukt lieguma struktūru un dinamiku.

Taču pēdējos gados cilvēku saimnieciskās darbības rezultātā lieguma augu valsts nepārtraukti izmainās. Sevišķi to ietekmē daudzle turistu, kas apmeklē Ciriša ezeru. Pagājušajā gadā vasaras sezonā reģistrēts vairāk nekā 500 apūtnieku no citām republikām. Piekraustes zonas izmīdīšana, piesārņošana ar sadzīves atkritumiem negatīvi ietekmē augu valsti. Tādēļ nepieciešams steidzīgi ierobežot neorganizēto turistu pieplūdi šajā teritorijā.

Sevišķa uzmanība veltījama Upuru salas un Ruskulu ezera krastu aizsardzībai. Šeit pilnīgi jāaizlieg dzīvnieku ugunsgrūku dedzināšana, jānodibina kontrole par apmeklētājiem.

Aglonas ciems atrodas Austrumlatgales augstienes teritorijā, kur ir 40 procenti visu Latvijas ezeru. Ciema teritorijā vien — 28 ezeri. Taču tajos ar katru gadu paliek mazāk zivju un pīļu. Viens no iemesliem, kāpēc tā notiek, ir slūžas — to regulatori nav tehniskā kārtībā, un slūžas praktiski netiek izmantotas. Tā rezultātā Rušonas un pārējos šīs sistēmas ezeros ūdens līmenis zivju nārsta laikā ir ievērojami zemāks nekā vajag. Zivīm tiek atņemta parastā nārstošanas platība. Pēc zivju nārsta ūdens līmenis ezeros turpina strauji kristies, un lielākā daļa ikrū aiziet bojā. Pīļu ligzdošanas vietas paliek pieejamas plēšonām.

Slūžas pieder Baltijas zivju aklimatizācijas stacijai, kura šos ezerus praktiski nelizmanto. Ezerus apsaimnieko zivsaimniecība «Nagli», taču tā uz priekšlikumu pieņemt slūžas savā bilancē neražē, tikai zvejo. Citiem vārdiem, turpina izkāst Aglonas ezerus. Pagājušajā gadā Rušonas ezerā vien nozveļotas ap 60 tonnām zivju, šī gada plāns — 157 tonnas. Tas ezeram ir par smagu.

Saka: zeme atgādino apelsīnu, kurš letīts plānā zidnapīrā. Cik loti mēs, cilvēki, kārojam pēc zemes labumiem un cik nevērtīgi esam pret plāno zidnapīru. Kārdinājums baudīt apelsīnu parasti nem virsroku, kaut arī tā ir daļa no mums. Tikai apzinoties sevi kā bioloģiskas daļu, spēsim atstāt dabai tās tiesu.

NO TEIKTĀ DEBĀTĒS

Deputāts A. RĪVARS, pīļu fermas mehāniķis:

— Pirms 4 gadiem ekspluatācija nodotajā pīļu fermas kompleksā atīrīšanas iekārtās kā vajag nedarbojas. Tas tāpēc, ka netiek pienācīgi koptas. Vainīgi esam paši. Atīrīšanas iekārtas nespēj pārstrādāt atkritumus no kūts, tie ieplūst ūdenskrātuvēs.

Deputāts N. IVANOVŠ, Aglonas sovhoza direktors:

— Grūti saudzēt dabu un ražot produkciju, jo ir tik daudz ezeru. Bet par ekoloģiju nedomāt nevaram. Jāpastiprina audzināšanas un administratīvais darbs ar turistiem. Pie ezeriem, to apkārtne nav nekādu aizlieguma zīmju. Vasarnieki ezeros pat mazgā savas mašīnas.

R. KONDRĀTOVIČA, Daugavpils reģionālās kadastra nodaļas priekšniece:

— Neapmierinoši darbojas vidusskolas un maizes ceptuves atīrīšanas iekārtas. Aglonas sakopšanā darāms daudz. Vietējiem varai jābūt mazāk iecietīgi pret dabas postītājiem.

NO SESIJĀ NOLEMTĀ

● Līdz 1995. gadam panākt Daugavpils PMK un Preiļu 24. CRBP iecirkņu, Aglonas kultūras nama un rajona sadzīves pakalpojumu kombināta paviljona pieslēgšanu vienai centrālajai katlu mājai.

● Risināt jautājumu par jaunu ciemata atīrīšanas iekārtu celtniecību 1990. — 1995. gadā.

● Nokārtot regulāru sadzīves atkritumu savākšanu un izvešanu no ciema centra dzīvojamajām mājām.

● Nemot vērā Preiļu 24. CRBP vadības lūgumu, ierādīt apbūves zemes gabalu jaunās Aglonas iecirkņa ražošanas bāzes celtniecībai ciemata tuvumā ar noteikumu, ka Preiļu 24. CRBP spēkiem tuvākajā perspektīvā tiks uzbūvēts apbraucamais ceļš Aglonas ciematam.

● Līdz šī gada 1. decembrim Aglonas sovhoza administrācijai un Daugavpils PMK Aglonas iecirkņa vadībai nodrošināt aizsargvalņu izveidošanu apkārt naftas produktu noliktavam.

● Sovhozam «Aglona», Preiļu SCO, rajona sadzīves pakalpojumu kombinātam, Preiļu 24. CRBP un Aglonas internātskolai stingri kontrolēt Latvijas PSR Ministru Padomes 1977. gada 15. aprīļa 241. lēmuma izpildi Ciriša ezera kompleksā lieguma teritorijā.

Ik gadus līdz vasaras atpūtas sezonas sākumam nodrošināt vajadzīgo informācijas zīmju uzstādīšanu savās teritorijās.

● Nemot vērā to, ka uz sovhoza «Aglona» bāzes izveidots kompleksais dabas liegums «Ciriša ezers» ar kopplatību 1277 hektāri, ar šī gada 1. oktobri aizliegts sovhoza teritorijā izmantot kā medību objektu Daugavpils kaimiškās šķiedras apvienības kolektīvam.

● Pastiprināt ekoloģisko izglītošanu darba kolektīvos un ciema ledzīvotāju vidū.

J. GURGONS

No jauna izskatīta „Vaivoda lieta“

Latvijas PSR Augstākās tiesas prezidijs vienbalsīgi atcēlis spriedumu, ko 1958. gada 13. maijā attiecībā uz Julianu Vaivodu pieņēma mūsu republikas krimināllietu tiesas kolēģija. Viņš bija notiesāts par «pretpadomju propagandu un aģitāciju» ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem.

Apsūdzības pret Julianu Vaivodu, kas tolaik Liepājā savienoja trīs amatus — bija ksendzs, dekāns un vikārs — balstījās uz to, ka viņš savās reliģiskā satura grāmatās it kā apmelojis padomju dzīves īstenību, nepareizi apgaismojis mācību par cilvēka izcelšanos, kā arī devis šīs grāmatas lasīt citiem baznīcas kalpiem.

Lasot šos darbus un mēģinot tos novērtēt no mūsdienas atklātuma un pārbūves politikas viedokļa, jābrīnās, cik patiesi un taisnīgi bijis autors tajos drūmajos laikos (savus «ķecerīgos» darbus viņš radīja galvenokārt staļinisma patvaļas posmā). Republikas Augstākās tiesas prezidijs pieņemtā lēmumā norādīts, ka krimināllietā pret Julianu Vaivodu izbeigta un 1958. gadā pasludinātais spriedums atcelts sakarā ar to, ka viņa darbībā nav noziedzuma sastāva.

Trīsdesmit četras grāmatas, kas vēl saglabājušas un kas kalpoja par lietiskajiem pierādījumiem, nodotas 94 gadus vecajam kardinālam Julianam Vaivodam.

LATINFORM

JĒKABPILS SOVHOZTEHNIKUMS
1989./1990. mācību gadam uzņem jaunus audzēkņus **EKONOMIKAS — GRĀMATVEDIBAS NODALĀ** ar astongadīgo un vidusskolas izglītību, **JURIDISKĀJĀ NODALĀ** — ar vidusskolas izglītību.
Mācības notiek latviešu valodā.
Mācoties tehnikumā, audzēkņi apgūst speciālos priekšmetus — grāmatvedību, padomju darba tiesības, padomju civiltiesības, padomju finanšu tiesības, skaitļošanas tehniku, ekonomiku, organizāciju, plānošanu, analīzi u. c., praktiski trenējas uzskaites mehānizācijā, lietvedībā un mašīnreģistrācijā, brīvā laikā vingrinās sabiedriskā darba veikšanā un apgūst organizatoriskās lemanas, nemot aktīvu dalību pašdarbībā, pulcīnu nodarbībās un sabiedriskos pasākumos.
2. kursu beidzot, audzēkņi iegūst šofera amatiera tiesības.

Zināšanas tiek nostiprinātas praksē republikas kolhozos un padomju saimniecībās.
Astongadīgo skolu beigušie apgūst arī vispārīgajiem priekšmetiem vidusskolas kursa apmērā.
Mācību ilgums ekonomikas — grāmatvedības specialitātē astongadīgo skolu beigušajiem — 3 gadi 6 mēneši, vidusskolu beigušajiem — 1 gads 10 mēneši, juridiskajā nodaļā — 1 gads 10 mēneši.
Tehnikuma absolventiem nodrošināts darbs savā specialitātē par agrorūpnieciskā kompleksa uzņēmumu ekonomistiem, plānotajiem un grāmatvežiem, kadru inspektoriem, kā arī tiesības turpināt izglītību augstākajās mācību iestādēs.
Tehnikumā uzņem abu dzimumu jauniešus, vecums līdz 30 gadiem, bez iestāžu pārbaudījumiem.
Pieteikumi iesniedzami tehnikuma direktoram, Astongadīgo skolu beigušajiem — līdz 1. jūlijam, vidusskolu beigušajiem — līdz 1. augustam, pievienojot dokumentu par izglītību (oriģinālā), izziņu par veselības stāvokli (forma 086/y), raksturojumu, 4 fotogrāfijas (3x4 cm) bez galvassegas, izrakstu no darba grāmatīnas (personām, kurām ir darba stāžs), komandētajiem no uzņēmumiem — norīkojumu uz mācību iestādi.
Mācību sākums 1. septembrī. Visi sekmīgie audzēkņi saņem valsts stipendiju 30 rubļu mēnesī, teicamiem — par 50 procentiem vairāk. Tehnikumā ir kopmītne, ēdnīca.
Saimniecību stipendijas par 39 procentiem augstākas.
Tehnikuma adrese: Jēkabpils, Padomju ielā 1, tālrunis 32442, 31443. Pasta indekss 228200.

apkalpojam no plkst. 9.00 līdz 16.00.
Administrācija

PĀRDOD daļu mājas Līvānos, Larčenko ielā 47 a, dzīvoklis 2, kopējā platība 78 m².

CIENIJAMIE PIRCEJĀ!
Līvānu universālveikals šī gada 24. jūnijā slēgts, 25. jūnijā

Redaktors P. PIZELIS
Uz saviem 40 darba gadiem atskatās **KOLHOZS «SARKANĀ AUSMA».**
Sakām sirsnīgu paldies par padarīto darbu gan bijušajiem, gan pašreiz saimniecībā strādājošajiem ļaudīm un aicinām būt kopā ar mums svētkos šī gada 30. jūnijā plkst. 17.00 Jezufinovas parkā. Kolhoza valde

PREIĻU RAJONA PĀTĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGĀDES RAZOSĀNAS APVIENĪBA
Iepērk no rajona iedzīvotājiem cukgaļu, cena — 3,20 rubli par vienu kilogramu.
Preiļu un Aglonas rūnniecības preču veikali 24. un 25. jūnijā būs slēgti.
MAINĀ labiekārtotu četristabu dzīvokli Preiļos pret trīsstabu — Līvānos. Ir varlanti. Zvanīt pa tālruni: 42993.
PĀRDOD grūsnu teli. Zvanīt 22522.
PĀRDOD māju Raiņa kolhozā J. Pokšāns. Tālrunis 42553.

Saņem, labā zemes māte. Vienu balta māmulinu. Apsedz viņu silti, silti. Savām smilšu villainēm. (T. dz.)
Izsakām dziļu līdzjūtību Valainu ģimenei, MAMINU un VECMAMINU smilšu kalniņa izvadot.
Padomju saimniecības «Agloņa» 4. brigādes kolektīvs
Skaistu ziedu, klusu dziesmu. — Nav ko citu dāvināt. Viegļas smiltis, viegļu dusu. Dzimtā smilšu kalniņa. (Z. Purvs)
Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim Valainim sakarā ar MĀTES nāvi.
Līvānu PMK kolektīvs

Ielīgosim Latviju!

«Jā, ielīgosim ne tikai ar Līgo dziesmām vien, ielīgosim ar pašu sacerētām un uz čitāras pavadītām. Ar folkdziesmām, ar folkdziesmām. Un ar dzeju.
Dažs var iebilst — tas nav autentiski, etnogrāfiski, tautiski. Bet mēs Latvijas atdzimšanas otrajā vasarā sakām — Līgo vakars, Līgo nakts — tā ir kulminācija. Ar tradicionālām Līgo dzies-

mām, Jāņu aļū, un Jāņu steru. Bet pirms ielīgojam Latviju, lai skan Atmodas dziesma, lai skan Atmodas vārds.
Un tā tad būs kopīgā domāšanās, kopīgā šādās dāšanās, kopīgā ielīgošanās.
Mēs sofāmies būt atvērti, gaiši un patiesi. To pašu gaidām arī no jums, mūsu klausītāji. Iespējams, ka arī starp jums ir cilvēki, kuri

paši sācer dziesmās un tās izpilda. Mēs dosim vārdu katram, kurš to vēlēšies. Līdz, esiet ar mums!
Mūsu koncertu ilgums nav ierobežots. Mēs aicinām jūs uz sarunu. Mēs aicinām uz sadziedāšanos.
Tepat, Latvijā.
Saulgriežus gaidot.
OGRES JAUNATNES CENTRS
LATVIJAS FOLKKLUBS»



VISS sākās ar to, ka ik dienas hroniski pagaisa visas nule piespraustās afišas. Un beidzās ar to, ka kultūras nama zālē skatītāju rindas bija kā dilonslimas... Un tas — vakarā, kad varējām taču būt agrāk nepieredzēta, stāvgrūdām apmeklēta notikuma liecinieki. Tovakar Preiļos koncertēja Latvijas 4. folkfestiāla dalībnieki, daudzi no republikas vadošajiem folkmuzikantiem.
Varbūt zīmīga izrādījās situācija, kuru vēroju dienu pirms koncerta? Protī, kāds jauneklī, uz afišu raugoties, teica otram: «Man tā folklorā līdz...» un izteiksmīgi novilkā ar delnu gar kaklu. Var jau būt, ka kādam savas tautas dziesma ir līdz turieni, un tā ir viņa nelaime. Taču līdz tam brīdim neticēju, ka ir vēl kāds, kas folkdziesmu jauc ar folkloru.
Folkmuzikanti — tie taču ir bardī. Tie ir cilvēki, kas pirmie izdzied savas tautas sāpi, pirmie cieš, paredz un bridina.
Kā bardī mūsu atmiņā vienmēr dzīvos Vladimirs Visockis un Bulats Okudžava.
Bardī ir arī mums, latviešiem, tuvi un mīļi cilvēki — Ieva Akuratere, Haralds Šimanis, Austra Pumpure, Kaspars Dimīters un vēl, un vēl...
1986. gada novembrī Jelgavā LLA Studentu kluba hallē nepieredzētu vispārēju sajūsmu un lembastu izsauca Latvijā pirmais folkfestiāls un tā junditājs Juris Vilcāns. Festiāla devīze: «Drīz būs pavasaris». Arī otrs folkfestiāls pēc gada notika Jelgavā. Devīze: «Patiesums līdz ārprātam. Mīlestība līdz ārprātam». Bet tad jau arī — sabiedrības interese, koncerti Rīgā, Mazajā Gildē. Tas bija laiks, kad notika tradicionālās koncertizpratnes lūzums, kad ikviens varēja dziedāt, spēlēt un runāt savu dzeju, kad koncerta apmeklētāji kļuva par tā līdzdalībniekiem. Publika uz koncertiem lauztin lauzās. Jo tur varēja ne vien klausīties, bet arī jautāt un dzirdēt godīgas atbildes.
3. folkfestiāls — pagājušgad Cēsis. Arī 4. šogad — Cēsis.
Tā, no Cēsim, no Latvijas 4. folkfestiāla «Cēsis-89» — uz Smiltēni — Preiļiem — Ogrī — Rundāli — Aizputi folkturneja.

pirmajā tik plašajā folkklubnieku akcijā devās republikas folkmuzikantu un dzejnieku grupa.
Dienzēl, salīdzinot ar Jelgavu, Rīgu, Cēsim un, droši vien, arī ar citām turnejas pilsētām, Preiļos izrādījās maz folkdziesmas cienītāju. (Dīvaini, jo katrs sevi cienoša jaunieša fonotēkā ir vismaz vairāku folkmuzikantu ieraksti.)
Vai tagad vairs ir vērts un vai ir iespējams aprakstīt to, par ko mums dziedāja un par ko domāt lika Silvija Silava, Austra Pumpure, Andris Mičulis, Uldis Ozols, folkgrupa «Akcents» — Juris Vilcāns, Anda Hermāne, rokmužiķis, bet nu — debitants folkmužiķis Juris Pavītols. Tie — mums pazīstamākie, populārākie bardī. Bet vēl bija arī Egons, Mariķa, Gatis un Indulis, daudzi, kurus urda nemiers, vēlēšanās dziedāt un izdziedāt savu dziesmu, savu domu un sāpi — citiem.
Dzeju lasīja bardī dzejnieks Aivars Neibarts un piecpadsmitgadīgā Sintija Sudmale. Starp citu, uzstāties — runāt un dziedāt viņiem bija grūti. Mums bija grūti klausīties. Jo mikrofonu sprakšķēja kā negaisa laikā un ik pēc brīža, dumpojoties, aplūsa. Nošu statīvi pulksten 22.00 bija jānodod restorānam (uz restorānu tos aiznesa turpat no skatuves, jo kultūras namā, izrādās, tādu nemaz nav), un tiem, kuri uzstājās pēdējie, nācās dziedāt bez mikrofona.
Folkturnejas vadītājs Andris Bergmanis solīja, ka jūlija sākumā Preiļos viesosies Pāvils Johansons un trimdas latviešu grupa «Skandāls». Ej nu saziņi, varbūt koncerts atkal notiks «caurspīdīgām» solū rindām, ar aizlietiem stafīviem un mikrofoniem... un, protams, norautām afišām?
Visiem gārnādžiem varu pavēstīt, ka afišās par lētu naudu — 0.40 rubl. — pavisam legāli varēja iegādāties pirms koncerta. Visiem slinkajiem — turpiniet vien nenākt uz koncertiem! Visiem folkdziesmas cienītājiem — jūs daudz zaudējat!

S. JOKSTE

«...Līdz šim folkmužiķkoncertos vārds ticis dots dažādās ievirzes kultūras darbiniekiem, pat politiķiem (...). Folkmužiķis kā strāva sevī iekļauj ne tikai mūziķus un dzejniekus, bet arī folkpolitikus, folkžurnālistus un, ja tā drīkst izteikties, pat folkministrus.
Folkpasākumos ar līdztiesīgām tiesībām uzstājusies Latvijas Kompartijas un grupas «Helsinki-86» pārstāvji. Uzstājusies Tautas frontes, LNNK, Vides aizsardzības kluba līderi. Folkmužiķis gan filozofiski gan enerģētiski konsolidē tautu. Ja mūziķa ir patiesa, tā apvienojot virza, tai plēder mīlestības inspirētā tirība. Tā attīra.»
JURIS VILCĀNS.

ATTELOS:

dzied Silvija Silava un Austra Pumpure.

J. SILICKA foto

LEŅINA

MOSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS

REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīpas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirzniecības sabiedrības apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. Iespiestātkā, Ofsetteipdrūkums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Motlens 14 720 eksemplāri (latviešu valodā — 10352 eks., krievu valodā — 4368 eks.).

Indekss 68169. Pas. 897.